

92 %, resp. 96 % učitelů základních škol a gymnázií, ve středních odborných školách je stav méně příznivý, spokojeno je 78 % učitelů.

Česká školní inspekce sledovala, zda žáci v jednotlivých ročnících pracují s učebnicemi, které tvoří navazující řadu a odpovídají věku a jazykové úrovni žáků. Pozitivní zjištění bylo zaznamenáno v 95 % sledovaných hodin. Učebnice na podporu odborného jazyka jsou používány ve 47 % středních odborných škol.

V navštívených školách byly sledovány skutečné neinvestiční výdaje škol (za učebnice a učební texty, učební pomůcky, programové vybavení a jiné materiální vybavení) ve vztahu k výuce cizích jazyků v letech 2006-2008. Výdaje na žáka v cizích jazycích všeobecně stouply a v základních školách z výše uvedených položek nejvíce vzrostly výdaje za učebnice a učební texty, zatímco ve středních školách to byly výdaje za programové vybavení.

V roce 2008 výše neinvestičních výdajů ve vztahu k výuce cizích jazyků dosáhla průměru 319,- Kč na žáka základní školy. Výdaje na jednoho žáka střední školy učícího se cizí jazyk rovněž narůstaly a v průběhu sledovaných let se zvýšily téměř na dvojnásobek, tj. na 209,- Kč v roce 2008.

Materiální vybavení škol se ve sledovaném období zkvalitnilo a zmodernizovalo tak, že současná úroveň podporuje realizaci probíhající kurikulární reformy. Méně příznivý stav je ve středních odborných školách, v nichž často chybí cizojazyčné odborné učebnice.

Stav materiálního zabezpečení vzdělávacího oboru umožňuje plnění standardní výuky. Materiální vybavení škol se ve sledovaných letech zkvalitnilo a zmodernizovalo.

3.2.5 Podpora rozvoje komunikativních dovedností žáků v cizím jazyce

V rámci hospitační činnosti bylo sledováno prostředí, ve kterém výuka probíhala. Příznivým zjištěním byla převládající otevřená komunikace a respektování stanovených pravidel práce.

Učitelé ve všech druzích škol zpravidla věnovali potřebnou pozornost potřebám žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, často však byli opomíjeni žáci talentovaní, a to zejména v základních školách, v nichž byla také zaznamenána nejnižší míra individualizace učení.

S přibývajícím věkem žáků se zvyšovaly nároky na sebereflexi a zodpovědnost za vlastní učení jako přípravy pro celoživotní učení, což se projevilo zejména v gymnáziích. Kvalifikovaní učitelé dbali na rozvoj příslušné kompetence (v 66 % sledovaných hodin v základních školách a v 84 % hodin v gymnáziích). Nekvalifikovaní učitelé v základních a středních odborných školách podporovali rozvoj odpovědnosti u žáků v 55, resp. 54 % sledovaných hodin. Nejméně jedna třetina nekvalifikovaných učitelů ve středních školách, včetně gymnázií, nedokázala vhodně využít motivační a diagnostické funkce hodnocení žáků.

Analýzou výstupů z hospitovaných hodin bylo zjištěno, že v průběhu rozvíjení komunikativních dovedností žáků byly méně navozovány situace, které podporovaly rozvoj interaktivních řečových dovedností (vzájemnou komunikaci), což bylo zřejmé zejména v hodinách anglického jazyka ve středních odborných školách. Činnosti vyučování bylo nejčastěji aplikováno na 1. stupni základní školy. Obecně ve výuce převládají frontální výuka a výklad.